

Sygnatura akt I C 604/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 października 2015r. w K.

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1 439,32 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści dziewięć i 32/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08.11.2014r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo co do kwoty 50,00 zł;

III zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 210,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 604/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. W. kwoty 1489,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8.11.2014r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania twierdził, że pozwana zawarła w dniu 8.10.2008r. z poprzednikiem prawnym powoda umowę o przyznanie limitu kredytowego. Z przyjętego na siebie zobowiązania w zakresie spłaty kredytu nie wywiązała się, a wierzytelność z tego tytułu została sprzedana przez (...) Bank (...) S.A., na rzecz powoda.

Postanowieniem z dnia 7.11. 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawa została przekazana do tut. Sądu.

Pozwana A. W., nie kwestionowała faktu zaciągnięcia zobowiązania. Podniosła, iż nie ma środków aby spłacić pożyczkę. Utrzymuje się z zasiłku okresowego z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, pracy dorywczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8.10.2008r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. a pozwaną A. W. została zawarta umowa o przyznanie limitu kredytowego do kwoty 700 zł na okres 1 roku, z automatycznym przedłużeniem, o ile nie zostałyby wypowiedziana, bądź nie zaszłyby określone w regulaminie przeszkody w jej przedłużeniu. Oprocentowanie było zmienne wynosiło na dzień zawarcia umowy 21,90% rocznie. Spłata limitu kredytowego miała następować w okresach miesięcznych na

wskazany rachunek, w wysokości i w terminach wskazanych w wyciągu z rachunku, generowanym 1 dnia każdego miesiąca, wysłanym na adres pozwanego.

Dowód: umowa kredytu k.26-27

Pozwana nie wywiązała się ze spłaty kredytu. Został wystawiony przeciwko niej bankowy tytuł egzekucyjny na sumę 947,23 zł, w oparciu o który po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności, wszczęta została przeciwko niej egzekucja, która okazała się bezskuteczna.

W związku z powstałym zadłużeniem pozwana została obciążona min., opłatami w kwocie 50 zł, obliczonymi według stawek przewidzianych w Tabeli opłat i prowizji w wysokości 15 zł za korespondencję kierowaną do pozwanej w związku z nieterminową spłatą kredytu, 13 zł za telefoniczne upomnienie.

Dowód: bankowy tytuł wykonawczy-kserokopia k.78, postanowienie umorzeniu egzekucji- kserokopia k.80, pismo powoda k.75, Tabela opłat i prowizji k.82

W dniu 27.06.2014r. została zawarta umowa przelewu wierzytelności pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A. (poprzednikiem (...) Banku S.A.) a powodem (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W.. Obejmowała ona między innymi wierzytelność wynikającą z zawartej z pozwaną umowy.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz załącznikiem k.26-43

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie mamy do czynienia ze stosunkiem prawnym nawiązanym między przedsiębiorcą a konsumentem. Ochrona konsumentów jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w Konstytucji RP (art. 76 Konstytucji RP).

Zawarta między stronami umowa opiera się na stosowanym przez poprzednika prawnego powoda wzorcu umownym, a w zakresie opłat i prowizji na stosowanej przez niego taryfie tych opłat. Stosownie do art. 385 §1 k.c. postanowienia umowne zawierane z konsumentem nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Obowiązkiem sądu jest kontrola czy łącząca strony umowa nie zawiera niedozwolonych postanowień czyli tzw. klauzul abuzywnych.

Żądanie pozwu obejmuje min. kwotę z tytułu kosztów w kwocie 50 zł, obliczonych według stawek przewidzianych w Tabeli opłat i prowizji w wysokości 15 zł za korespondencję kierowaną do pozwanej w związku z nieterminową spłatą kredytu, 13 zł za telefoniczne upomnienie. Tymczasem koszty z tytułu czynności związanych z wezwaniami do zapłaty czy czynnościami windykacyjnymi powinny zasadniczo odpowiadać kosztom rzeczywiście poniesionym z tego tytułu. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 15.06.2012r., XVII Amc 5345/11 uznał za niedozwolone i zakazał jednemu z banków wykorzystywania min. postanowienia dotyczącego opłat za wysłanie wezwań do zapłaty w wysokości 15 zł. Taka opłata znalazła się także w tabeli opłat i prowizji zawartej w umowie z pozwaną. Klauzula w tym zakresie jest zapisana w rejestrze klauzul niedozwolonych pod poz. 5331. W wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16.01.2013r., (...), za niedozwoloną została uznana opłata za wysłanie monitu w wysokości 10 zł. Decyzją z 8.09.2014r., nr (...), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zakwestionował min. opłatę naliczaną przez jeden z banków za monit telefoniczny w wysokości 9 zł. W zawartej z pozwaną umowie znalazł się zapis przewidujący z tytułu telefonicznego upomnienia opłatę w kwocie kwotę 13 zł.

Wyroki prawomocne w zakresie klauzul niedozwolonych korzystają z prawomocności rozszerzonej, stosownie do art.479⁴³ k.p.c. i sąd uwzględnia je z urzędu. Z tych przyczyn Sąd w sytuacji kiedy powód nie wskazał rzeczywistych kosztów poniesionych w związku z niewywiązaniem się przez pozwanego ze spłaty, Sąd nie uwzględnił roszczenia w

zakresie kwoty 50 zł. W pozostałym zakresie powództwo na podstawie art. 720 par. 1 k. c. w zw. z art. 510k.c. podlegało uwzględnieniu (1 489,32-50).

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji.

Postanowienie o kosztach wydano na podstawie art. 100 k. p. c. , zasądzając je proporcjonalnie do uwzględnionego żądania (210x96,64%).